

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 16Co/500/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6715202587
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Štefan Baláž
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6715202587.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v právnej veci navrhovateľa RC & T Detva s. r. o., so sídlom v Detve, Záhradná 857/3, IČO: 36 620 505, zastúpeného Advokátskou kanceláriou Mgr. Marek Benedik, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Rudnayovo námestie 1, IČO: 47 247 959, proti odporcovi MEDIVAS, s. r. o., so sídlom Stožok 159, IČO: 31 643 230, o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, o odvolaní odporcu proti uzneseniu Okresného súdu Zvolen, č. k. 10C/90/2015-30 zo dňa 17. 3. 2015, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu vo výrokoch, ktorými okresný súd nariadil predbežné opatrenie, m e n í tak, že návrh navrhovateľa na nariadenie predbežného opatrenia z a m i e t a .
Uznesenie okresného súdu vo výroku o povinnosti navrhovateľa podať návrh na začatie konania vo veci samej z r u š u j e .

odôvodnenie:

Odvolaním napadnutým uznesením okresný súd nariadil predbežné opatrenie, ktorým odporcovi uložil:

- odovzdať navrhovateľovi jedno vyhotovenie kľúčov od dverí nachádzajúcich sa v suteréne domu so súp. č. XXX, postavenom na pozemku KN-C parc. č. XXXX/X v katastrálnom území E., mesto E., okres E. (ďalej aj „predmetná budova“), oddeľujúcich schodisko a chodbu, ktoré sú na PÔDORYSE SUTERÉNU - SKUTOČNÉ VYHOTOVENIE, ktorý je neoddeliteľnou prílohou uznesenia okresného súdu, označené žltou farbou a číslom 1;
- odstrániť priečku na chodbe v suteréne predmetnej budovy, ktorá je na PÔDORYSE SUTERÉNU - SKUTOČNÉ VYHOTOVENIE, ktorý je neoddeliteľnou prílohou uznesenia okresného súdu, označená žltou farbou a číslom 2;
- odstrániť priečku v suteréne predmetnej budovy, oddeľujúcu schodisko a chodbu, ktorá je na PÔDORYSE SUTERÉNU - SKUTOČNÉ VYHOTOVENIE, ktorý je neoddeliteľnou prílohou uznesenia okresného súdu, označená žltou farbou a číslom 3;
- zdržať sa toho, aby navrhovateľovi bránil v užívaní chodieb v suteréne predmetnej budovy, ktoré sú na PÔDORYSE SUTERÉNU - SKUTOČNÉ VYHOTOVENIE, ktorý je neoddeliteľnou prílohou uznesenia okresného súdu, označené modrou farbou.

Posledným výrokom svojho uznesenia okresný súd uložil navrhovateľovi povinnosť podať návrh na začatie konania vo veci samej v lehote do 30 dní odo dňa doručenia uznesenia okresného súdu.

V odôvodnení uznesenia uviedol, že navrhovateľ sa návrhom na nariadenie predbežného opatrenia domáhal, aby súd uložil odporcovi povinnosť odovzdať navrhovateľovi jedno vyhotovenie kľúčov od dverí nachádzajúcich sa v suteréne predmetnej budovy, odstrániť priečky, ktoré odporca vybudoval v suteréne predmetnej budovy, a tiež povinnosť zdržať sa toho, aby navrhovateľovi bránil v užívaní chodieb v suteréne predmetnej budovy. Návrh na nariadenie predbežného opatrenia odôvodnil tým, že tak on, ako aj odporca sú vlastníkami nebytových priestorov a spoluvlastníkmi spoločných častí a spoločných zariadení v predmetnej budove. Na preukázanie svojich tvrdení predložil PÔDORYS SUTERÉNU - SKUTOČNÉ VYHOTOVENIE z kolaudačného konania a v konkrétnostiach uviedol, že je vlastníkom nebytových priestorov označených ako neverejná prevádzka (voľnočasové aktivity) a

kúpeľne, zatiaľ čo odporca je vlastníkom nebytových priestorov označených ako predajňa, šatne a sklad. Obaja účastníci sú spoluvlastníkmi spoločných častí, t. j. chodieb nachádzajúcich sa v suteréne predmetnej budovy. Ďalej predložil situačný náčrt suterénu podľa Projektu protipožiarnej bezpečnosti, z ktorého vyplýva, že chodby sú únikovými cestami v prípade požiaru. Dôvodil, že odporca bez jeho súhlasu vymenil zámok a uzamkol prvé dvere nachádzajúce sa na chodbe v smere od schodiska k nebytovým priestorom navrhovateľa, vybudoval na chodbe priečku a časť chodby po vybudovaní priečky začal užívať pre vlastné potreby. Okrem toho odporca odstránil dvere nachádzajúce sa na druhej chodbe v smere od schodiska k únikovému východu, na ich mieste vybudoval priečku a začal používať takto ohraničenú časť chodby pre vlastné potreby. Týmto konaním odporca znemožnil navrhovateľovi užívať spoločnú časť predmetnej budovy a znemožnil mu prístup k rozvodnej elektrickej skrinii nachádzajúcej sa na chodbe, teda v prípade poruchy navrhovateľ nemá prístup k elektrickým spínačom a poisťkám. Svojím konaním rovnako znemožnil navrhovateľovi prístup k hlavnému uzáveru vody pre priestory navrhovateľa a najmä urobil nepriechodnou únikovú cestu z priestorov navrhovateľa v prípade požiaru, čím podstatným spôsobom znížil protipožiarne bezpečnosť v dome. Okrem toho navrhovateľa vylúčil z užívania spoločných častí domu. V tejto súvislosti navrhovateľ okrem právnej úpravy obsiahnutej v zákone č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov (najmä § 2 ods. 3 a 4 a § 12 ods. 1 predmetného zákona) poukázal na znenie čl. III ods. 14 zmluvy o prevode vlastníctva nebytových priestorov zo dňa 11. 7. 2006, ktorou obaja účastníci konania predmetné nebytové priestory nadobudli, a v zmysle ktorých ustanovení sú chodby spoločnými časťami predmetnej budovy.

Okresný súd posúdil návrh na nariadenie predbežného opatrenia ako dôvodný v plnom rozsahu. Mal za to, že navrhovateľ preukázal, že spolu s odporcom je vlastníkom jednotlivých nebytových priestorov v predmetnej budove, ako aj skutočnosť, že sú spoluvlastníkmi spoločných častí domu, medzi ktoré v zmysle platnej právnej úpravy patria aj chodby. Mal za osvedčené, že odporca svojím konaním znemožnil navrhovateľovi užívanie časti spoločných chodieb tým, že na chodbách vybudoval priečky a vymenil zámok na dverách, ktoré vedú od schodiska do chodby smerujúcej k nebytovým priestorom vo vlastníctve navrhovateľa. Rovnako mal za osvedčené, že práve cez takto zahradené časti chodby vedie v zmysle projektu protipožiarnej bezpečnosti predmetnej budovy úniková cesta, ktorá sa konaním odporcu stala nepriechodnou. Mal teda zato, že nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy je v prejednávanej veci odôvodnené správaním odporcu, ktorý zahradil únikovú cestu, čo v prípade požiaru alebo inej nepredvídateľnej okolnosti vyžadujúcej evakuáciu budovy nepochybne môže spôsobiť nezvratiteľné následky na živote i majetku. V tejto súvislosti osobitne poukázal na to, že z výpisu z obchodného registra navrhovateľa vyplýva, že medzi jeho predmety činnosti patria aj masérské služby a prevádzkovanie zariadení slúžiacich na regeneráciu a rekonštrukciu, ako aj na skutočnosť, že z tvrdení navrhovateľa vyplýva, že vo svojom nebytovom priestore v suteréne má umiestnené masérské a relaxačné zariadenia, ktoré navštevuje množstvo tretích osôb. Pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia preto okresný súd vychádzal zo základného princípu, že nevyhovením návrhu na nariadenie predbežného opatrenia by mohla nastať situácia, ktorú by bolo možné zvrátiť len s veľkými ťažkosťami, pričom vzhľadom na zahradenie protipožiarne únikových ciest je možné považovať ujmu hroziacu navrhovateľovi i tretím osobám, nachádzajúcim sa v jeho priestoroch, za bezprostrednú. Vzhľadom na uvedené okresný súd nariadil predbežné opatrenie v požadovanom rozsahu. Súčasne uložil navrhovateľovi povinnosť v stanovenej lehote podať návrh na začatie konania vo veci samej.

Uznesenie okresného súdu napadol v zákonom stanovenej 15 dňovej lehote (§ 204 ods. 1 veta prvá O. s. p.) odvolaním odporcu. V prvom rade poukázal na to, že tvrdenie navrhovateľa o údajných spoločných častiach priestorov v suteréne predmetnej budovy je nepravdivé, keď pri uzatváraní zmluvy o prevode vlastníctva nebytových priestorov došlo medzi navrhovateľom a odporcom k dohode o suterénnych priestoroch tak, že nebytový priestor 1/A a 1/B prešli do vlastníctva odporcu podľa čl. II ods. 1 predmetnej zmluvy. V čase uzatvorenia tejto zmluvy pritom žiadne spoločné časti priestorov neexistovali. Šlo teda o reálne rozdelenie suterénnych priestorov medzi navrhovateľa a odporcu. Následne došlo na predmetnej budove k stavebným úpravám, ktoré boli vykonané na základe stavebného povolenia č. k. 815/2007/DKa-rozh. z 23. 7. 2007 a navrhovateľ si asi v strede stavby, v priestore označenom ako chodba, postavil uzamykateľné dvere. Následne odporca pristúpil k vybudovaniu priečky v časti patriacej odporcovi, pred dvere vybudované navrhovateľom. Uvedenú priečku postavil ako drobnú stavbu, ktorú oznámil stavebnému úradu a mesto Detva (ako stavebný úrad) rozhodnutím z 9. 12. 2014 č. k. 31737/2014-O-32259/14 uviedlo, že k uvedeným stavebným úpravám nemá námietky. Z uvedeného je zrejmé, že v suteréne sa žiadne spoločné priestory nenachádzajú a ani nenachádzali. Dvere nachádzajúce sa na druhej strane chodby smerom k priestorom odporcu boli zmenené na výdajné protipožiarne okienko taktiež so súhlasom mesta Detva zo dňa 9. 12. 2014, takže únikový východ cez schodisko nebol zmenený ani pre navrhovateľa. Zároveň bolo vypracované aj posúdenie protipožiarnej bezpečnosti

stavby z novembra 2014 S.. I. T. Y., špecialistom protipožiarnej ochrany. Námietky navrhovateľa týkajúce sa rozvodnej skrine je odporca ochotný vyriešiť tak, že na vlastné náklady vykoná také úpravy, aby sa ističe a spínače navrhovateľa nenachádzali v priestoroch odporcu. V závere svojho odvolania zdôraznil, že pokiaľ navrhovateľ namieta, že nemôže užívať uzáver vody, jeho tvrdenie nie je pravdivé, pretože hlavný uzáver vody sa nachádza pred budovou. Hydrant v suteréne je voľne prístupný zo schodiska, nie je v uzamknutom priestore, okrem toho v budove sú ďalšie tri hydranty. Vzhľadom na uvedené navrhol odvolaním napadnuté uznesenie okresného súdu zrušiť a konanie zastaviť. Spolu s odvolaním si odporca uplatnil i právo na náhradu trov odvolacieho konania.

Na výzvu odvolacieho súdu odporca k svojmu odvolaniu (okrem iného) pripojil ohlásenie stavebných úprav zo dňa 9. 9. 2014, posúdenie protipožiarnej bezpečnosti stavby z novembra 2014, stanovisko Okresného riaditeľstva Hasičského a záchranného zboru vo Zvolene zo dňa 28. 11. 2014, oznámenie stavebného úradu k ohláseniu Polyfunkčný objekt E. - stavebné úpravy suterénu zo dňa 9. 12. 2014 č. výst. 31737/2014-O-32259/14 a rozhodnutie stavebného úradu č. j. 389/2015/JL'a-rozh. zo dňa 8. 6. 2015.

Navrhovateľ k odvolaniu odporcu v prvom rade uviedol, že odporca nepoprel tvrdenia o tom, že vykonal stavebné úpravy v tom rozsahu, ako to v návrhu na nariadenie predbežného opatrenia tvrdil navrhovateľ. Sú teda nie len osvedčené, ale priam preukázané skutočnosti, z ktorých vyplýva hrozba vážnej ujmy pre navrhovateľa. Tvrdenia odporcu o neexistencii spoločných častí v suteréne, resp. o rozdelení suterénnych priestorov, sú pritom nepravdivé, keď odporujú nie len zákonu č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov (ďalej aj „ZoB“) ale aj zmluve o prevode vlastníctva nebytových priestorov zo dňa 11. 7. 2006. V tejto súvislosti poukázal na znenie čl. 1 citovanej zmluvy, v ktorej sa uvádza, že odporca nadobúda nebytový priestor č. 1/A a č. 1/B spolu so spoluvlastníckym podielom na spoločných častiach, čo je zopakované aj v čl. II ods. 1 tejto zmluvy, ako aj na príslušné ustanovenia ZoB (§ 12 ods. 1, § 13 ods. 1 a 2 a § 14 ods. 4 citovaného zákona). Ďalej zdôraznil, že odporca nepreukázal existenciu dohody o rozdelení priestorov v suteréne, pričom jej uzavretie navrhovateľ považoval za nelogické aj s poukazom na skutočnosť, že v časti chodby, ktorú si uzurpoval odporca, má navrhovateľ elektrickú rozvodnú skriňu. Oznámenie o drobnej stavbe odporca navrhovateľovi nedoručil, urobil tak až stavebný úrad, a to na základe námietok navrhovateľa proti tomu, že odporca zrealizoval v predmetnej budove stavebné úpravy bez toho, aby bol navrhovateľ účastníkom stavebného konania, t. j. aby sa mohol k uvedenému vyjadriť. Na preukázanie týchto tvrdení navrhovateľ predložil žiadosť zo dňa 12. 8. 2014 a sťažnosť zo dňa 3. 3. 2015, obe adresované stavebnému úradu. Odporca stavebné úpravy uskutočnil bez stavebného povolenia, bez ohlásenia stavebnému úradu, o čom svedčí aj odpoveď stavebného úradu zo dňa 16. 12. 2014, z obsahu ktorej vyplýva, že pri výkone štátneho stavebného dohľadu bolo zistené, že došlo k zamurovaniu prístupovej chodby v časti prechodových dverí, čím došlo k zamedzeniu prístupu do priestorov, kde sa nachádza prevádzka relax centra s tým, že odporca nedoložil ohlásenie stavebných úprav. Tvrdenie odporcu, že je ochotný na vlastné náklady vykonať úpravy, aby sa ističe a spínače navrhovateľa nachádzali v jeho priestoroch, považoval navrhovateľ za nedôveryhodné. Je totiž otázne, prečo tak odporca nevykonal ešte pred realizáciou stavebných úprav a rovnako nie je zrejmé, či sa táto úprava vôbec dá realizovať. Na základe uvedeného navrhol odvolaním napadnuté uznesenie okresného súdu potvrdiť.

Krajský súd, ako súd odvolací, odvolanie prejednal v rozsahu danom ustanovením § 212 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej v texte aj „O. s. p.“), bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. a odvolaním napadnuté uznesenie okresného súdu vo výrokoch, ktorými okresný súd nariadil predbežné opatrenie, podľa § 220 s poukazom na § 221 ods. 3 O. s. p. zmenil tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia. Uznesenie okresného súdu vo výroku o povinnosti navrhovateľa podať návrh na začatie konania vo veci samej odvolací súd s poukazom na ust. § 221 ods. 1 písm. i/ O. s. p. zrušil bez náhrady.

Podľa § 74 ods. 1 O. s. p. pred začatím konania môže súd nariadiť predbežné opatrenie, ak je potrebné, aby dočasne boli upravené pomery účastníkov alebo ak je obava, že by výkon súdneho rozhodnutia bol ohrozený.

Predbežné opatrenie nariadi súd na návrh. Návrh nie je potrebný, ak ide o predbežné opatrenie na konanie, ktoré môže súd začať i bez návrhu. Návrh má okrem náležitostí návrhu podľa § 79 ods. 1 <aspi://module='ASPI'&link='99/1963 Zb.%252379'&ucin-k-dni='30.12.9999'> O. s. p. obsahovať opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich nariadenie predbežného opatrenia, uvedenie podmienok dôvodnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana, a odôvodnenie nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy alebo potreby dočasnej úpravy pomerov maloletého dieťaťa v záujme maloletého dieťaťa; ak ide o odovzdanie dieťaťa do starostlivosti fyzickej osoby, ktorá nie je blízkou osobou maloletého dieťaťa, k návrhu musí byť doložený doklad preukazujúci zapísanie do zoznamu

žiadateľov podľa osobitných predpisov. Z návrhu musí byť zrejmé, čoho sa mieni navrhovateľ domáhať návrhom vo veci samej. Návrh musí ďalej obsahovať aj označenie fyzickej osoby, ktorej má byť maloleté dieťa zverené do starostlivosti, alebo označenie zariadenia na výkon rozhodnutia súdu, do ktorého má byť maloleté dieťa umiestnené. Návrh podľa odseku 8 <aspi://module='ASPI'&link='99/1963 Zb.%252375'&ucin-k-dni='30.12.9999'> musí obsahovať aj výšku zábezpeky na náhradu ujmy (§ 75 ods. 1, 2 O. s. p.).

Podľa § 75 ods. 6 O. s. p., súd môže vydať rozhodnutie o predbežnom opatrení aj bez výsluchu účastníkov a bez nariadenia pojednávania.

Predbežným opatrením môže súd nariadiť účastníkovi najmä, aby niečo vykonal, niečo sa zdržal alebo niečo znášal (§ 76 ods. 1 písm. f/ O. s. p.).

Podľa § 154 ods. 1 O. s. p. pre rozsudok je rozhodujúci stav čase jeho vyhlásenia.

Ak nie je ďalej ustanovené inak, použijú sa na uznesenie primerane ustanovenia o rozsudku (§ 167 ods. 2 O. s. p.).

Predbežné opatrenie je jedným zo zabezpečovacích inštitútov v civilnom procese. Jeho zabezpečovacia funkcia sa prejavuje najmä v jeho schopnosti dočasnou a provizórnou úpravou zabrániť nepriaznivým následkom, ktoré mohli pred začatím konania alebo už v začatom konaní nastať. Je možné ho nariadiť pred začatím konania, ako aj v už začatom konaní v súlade s § 102 ods. 1 O. s. p.. Z uvedeného vyplýva, že predbežné opatrenie nemá charakter konečného rozhodnutia a jeho účelom je len dočasná úprava pomerov účastníkov. Podmienkou pre jeho nariadenie je osvedčenie, že bez okamžitej, i keď len dočasnej úpravy právnych pomerov, by bolo právo účastníka ohrozené. Nariadením predbežného opatrenia navrhovateľ nenadobúda práva, o ktorých bude rozhodnuté až rozhodnutím vo veci samej. Z uvedeného charakteru predbežného opatrenia vyplýva, že pred jeho nariadením nemusí súd zistiť všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia a pri ich zisťovaní nemusí byť vždy dodržaný formálny postup stanovený na dokazovanie. Je však nutné, aby boli osvedčené aspoň základné skutočnosti potrebné pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana, ako i osvedčenie, že existuje nebezpečenstvo bezprostrednej ujmy. Osvedčovanie na rozdiel od dokazovania znamená, že súd prostredníctvom označených dôkazov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti dôležité pre rozhodnutie. Dôkazné bremeno spočíva výlučne na navrhovateľovi predbežného opatrenia a jeho návrh by tak mal obsahovať všetky náležitosti umožňujúce jeho meritórne vybavenie, počnúc preukázaním potreby dočasnej úpravy pomerov účastníkov konania, cez osvedčenie dôvodnosť nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana, až po preukázanie nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy. Potreba prenesenia dôkazného bremena výlučne na navrhovateľa predbežného opatrenia vyplýva zo skutočnosti, že účastníci nemusia byť pred rozhodnutím o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia vypočutí, čo súvisí s tým, že výsluch by mohol zmať účel predbežného opatrenia. Možno teda sumarizovať, že predbežné opatrenie nemožno nariadiť iba na základe tvrdení navrhovateľa bez osvedčenia aspoň základných skutočností umožňujúcich prijať záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť dočasná ochrana a bez osvedčenia nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy. Okrem toho, navrhované predbežné opatrenie by nemalo neprímerane zasahovať do práv a právom chránených záujmov povinných osôb.

Ako už bolo uvedené vyššie, pri nariaďovaní predbežného opatrenia prevláda požiadavka rýchlosti nad požiadavkou úplnosti skutkových zistení, v dôsledku čoho sa v procese nariaďovania predbežného opatrenia nezisťujú všetky skutočnosti, ktoré má mať súd zistené pred vydaním konečného rozhodnutia (vo veci samej) a skutočnosti, z ktorých sa vyvodzuje dôvodnosť návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, nemusia byť všetky preukázané dôkazmi. Zákon z tohto dôvodu ani nepredpokladá, že by pri rozhodovaní o predbežnom opatrení mal súd vykonávať dokazovanie podľa § 120 a nasl. O. s. p., čo je zdôraznené znením ust. § 75 ods. 6 O. s. p., ktoré súdu umožňuje rozhodnúť o predbežnom opatrení aj bez výsluchu účastníkov a bez nariadenia pojednávania, ako aj ust. ods. 8 § 75 O. s. p. pojednávajúcim o možnosti súdu rozhodnúť o predbežnom opatrení aj bez vyjadrenia ostatných účastníkov. Pre nariadenie predbežného opatrenia je tak postačujúce, pokiaľ sú okolnosti, z ktorých sa vyvodzuje opodstatnenosť návrhu na toto dočasné opatrenie, aspoň osvedčené. Napriek tomu, že odvolací súd nemá pochybnosti o opodstatnenosti tejto zákonnej úpravy, plne podriadenej požiadavke, aby predbežné opatrenie uspokojovalo potrebu účinnej (teda rýchlej a efektívnej) ochrany práv, nemožno opomenúť, že uvedená právna úprava prináša i potenciálne riziká zásahu do práv povinného z predbežného opatrenia, keď nie je vylúčené, že skutkový stav osvedčený navrhovateľom predbežného opatrenia (vedúci následne k tomu, že okresný súd návrhu na nariadenie predbežného opatrenia vyhovie), nezodpovedá realite a je v priebehu odvolacieho konania presvedčivým spôsobom spochybnený odporcom, prípadne, že v priebehu odvolacieho konania došlo k takej zmene skutkového

stavu, že podmienky na nariadenie predbežného opatrenia, ktoré v čase rozhodovania okresného súdu o jeho nariadení splnené boli, v dôsledku zmeny pomerov už nariadenie predbežného opatrenia ďalej neodôvodňujú. I na uvedené situácie pritom reagoval zákonodarca, keď novelou Občianskeho súdneho poriadku uskutočnenou zákonom č. 384/2008 Z. z. s účinnosťou od 15. 10. 2008 vypustil dovtedajšie ust. § 75 ods. 7 O. s. p. v znení „na rozhodnutie súdu o predbežnom opatrení je rozhodujúci stav v čase vydania rozhodnutia súdu prvého stupňa“. Z dôvodovej správy k citovanému ustanoveniu pritom možno vyvodiť, že predkladateľ citovanej novely považoval znenie ods. 7 § 75 O. s. p. v znení účinnom do 14. 10. 2008 O. s. p. za neudržateľné a „ultraformalistické“ s odôvodnením, že účastníkom je potrebné poskytnúť rýchlu dočasnú ochranu podľa toho, ako to okolnosti vyžadujú. S účinnosťou od 15. 10. 2008 tak otázku tzv. rozhodného okamihu pre rozhodnutie súdu o predbežnom opatrení rieši len ustanovenie § 154 ods. 1 v spojení s § 167 ods. 2 O. s. p. s tým, že s poukazom na § 211 ods. 2 O. s. p. nie je aplikácia § 154 ods. 1 O. s. p. vylúčená ani v odvolacom konaní. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje napr. na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS/152/2010 zo dňa 20. 4. 2010 v ktorom tento uviedol, že aplikácia ust. § 154 ods. 1 O. s. p. vo vzťahu k rozhodnutiu odvolacieho súdu sa viaže na zohľadnenie skutkových okolností, ktoré vyšli najavo počas odvolacieho konania a súčasne môžu mať za následok zmenu alebo zrušenie rozhodnutia súdu prvého stupňa. Uvedená situácia pritom nastala aj v predmetnom konaní.

Po preskúmaní súdneho spisu, najmä návrhu na nariadenie predbežného opatrenia s prílohami, napadnutého uznesenia, odvolania a vyjadrenia k odvolaniu spolu s príslušnými prílohami, totiž dospel odvolací súd k záveru, že navrhovateľ predbežného opatrenia predloženými listinnými dôkazmi osvedčil, že je vlastníkom nebytových priestorov v suteréne predmetnej budovy a spoluvlastníkom spoločných častí domu (predmetnej budovy), medzi ktoré s poukazom na § 2 ods. 4 ZoB patria aj chodby. Rovnako preukázal, že predmetné chodby, ktoré podľa posúdenia protipožiarnej bezpečnosti suterénu z apríla 2009 slúžia ako protipožiarne únikové cesty, boli odporcom zahradené priečkami, ako i uzamknutím prístupových dverí. Uvedeným konaním odporcu bola nie len podľa názoru navrhovateľa, ale i podľa názoru okresného súdu, výrazne zhoršená protipožiarne bezpečnosť domu a markantne zvýšené riziko vzniku škody na majetku, zdraví, či životoch tretích osôb, ktoré za účelom regenerácie navštevujú priestory navrhovateľa, ako i riziko poškodenia majetku i zdravia zamestnancov navrhovateľa. Na základe takto navrhovateľom osvedčeného skutkového stavu možno považovať rozhodnutie okresného súdu, predbežným opatrením nariaďujúce odporcovi odstrániť priečky a poskytnúť kľúče od dverí zabraňujúcich prechodu cez predmetné chodby, ako aj zdržať sa bráneniu navrhovateľovi v užívaní predmetných chodieb za logické, plne zohľadňujúce navrhovateľom osvedčenú potrebu okamžitej, i keď len dočasnej úpravy právnych pomerov, bez ktorej úpravy by bolo právo navrhovateľa bezprostredne ohrozené.

V odvolacom konaní však odporca preukázal, že písomným podaním zo dňa 9. 9. 2014, stavebnému úradu doručeným dňa 12. 9. 2014, ohlásil stavebné úpravy spočívajúce vo výstavbe priečok v chodbách suterénu predmetnej budovy, že bolo v novembri 2014 uskutočnené posúdenie protipožiarnej bezpečnosti predmetného suterénu, ktoré reaguje na uskutočnené stavebné úpravy a z ktorého vyplýva, že navrhovateľ má v súčasnosti iné únikové protipožiarne cesty, ako tomu bolo v roku 2009 (z ktorého obdobia pochádza posúdenie protipožiarnej bezpečnosti predmetnej budovy, ktoré sa stalo podkladom pre nariadenie predbežného opatrenia), a že uzamknutie dverí ani vybudovanie priečok nepredefinuje jedinou únikovú cestu z priestorov navrhovateľa, ďalej, že s týmto riešením protipožiarnej bezpečnosti predmetnej stavby stanoviskom zo dňa 28. 11. 2014 vyslovilo súhlas Okresné riaditeľstvo Hasičského a záchranného zboru vo Zvolene, na čo stavebný úrad oznámením zo dňa 9. 12. 2014 č. výst. 31737/2014-O-32259/14 stavebníkovi (odporcovi) uviedol, že k uskutočneniu predmetných stavebných úprav nemá námietky. Uvedeným odporca preukázal, že navrhovateľ v prípade požiaru či inej nepredvídateľnej nebezpečnej udalosti, nie je obmedzený v evakuácii osôb a majetku, a teda odpadol jeden z predpokladov pre nariadenie predbežného opatrenia, a to osvedčenie nebezpečnosti bezprostredne hroziacej ujmy. Uvedené je možné konštatovať napriek skutočnosti, že medzi účastníkmi je naďalej sporné a z listinných dôkazov predložených odporcom vznikajú dôvodné pochybnosti, či predmetné stavebné úpravy neboli uskutočnené ešte pred tým, ako boli tieto stavebnému úradu ohlásené, a rovnako zostala nezodpovedaná otázka, či chodby, ktoré boli odporcom uzatvorené uzamknutím alebo zamurovaním skutočne sú alebo nie sú v podielovom spoluvlastníctve oboch účastníkov konania. Uvedené otázky presahujú možnosti konania, v ktorom sa rieši výlučne splnenie podmienok na nariadenie predbežného opatrenia, a budú riešené v konaní vo veci samej, prípadne v administratívno-právnom konaní. Vzhľadom na neexistenciu bezprostredne hroziacej ujmy, ako jedného zo základných predpokladov na to, aby mohlo byť predbežné opatrenie nariadené, je totiž otázka spoluvlastníckeho práva k chodbám v suteréne predmetnej budovy, ako aj otázka splnenia podmienok

výstavby podľa zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) bez významu. Pokiaľ sa navyše jedná o právo užívať chodby, ktoré sú podľa tvrdenia navrhovateľa spoločnými priestormi predmetnej budovy, t. j. v podielovom spoluvlastníctve oboch účastníkov konania, a to len za účelom prístupu klientov navrhovateľa do jeho priestorov, tu je potrebné uviesť, že nariadené predbežné opatrenie by nemalo neprimeraným spôsobom zasahovať do práva subjektu, voči ktorému je predbežné opatrenie nariaďované. V predmetnom prípade však navrhovateľ má k dispozícii iný vchod do svojich priestorov, ktorý je jeho klientmi využívaný, a preto zabezpečenie v poradí už druhého prístupu za cenu nariadenia odstránenia pevnej priečky opomína tak atribút primeranosti, ako aj nevyhnutnosti nariadenia predbežného opatrenia na dosiahnutie sledovaného cieľa v podobe zabezpečenia prístupu do priestorov navrhovateľa.

Pokiaľ sa jedná o ďalšie dôvody, ktorými navrhovateľ nariadenie predbežného opatrenia odôvodňoval, ale ktoré sa nestali dôvodmi, pre ktoré okresný súd predbežné opatrenie nariadil, a to, že navrhovateľ nemá prístup tak k hlavnému uzáveru vody ako aj k elektrickej rozvodnej skrini, tu je potrebné v prvom rade uviesť, že navrhovateľ žiadnym spôsobom tvrdenie o tom, že nemá prístup k hlavnému uzáveru vody neosvedčil, keď pravdivosť tohto jeho tvrdenia nevyplýva z predloženého pôdorysu suterénu, z posúdenia protipožiarnej bezpečnosti suterénu predmetnej budovy z apríla 2009, zo zmluvy o prevode vlastníctva nebytových priestorov, priloženej fotodokumentácie, stanovísk stavebného úradu a ani z iných listinných dôkazov, ktoré navrhovateľ produkoval a navyše táto skutočnosť bola spochybnená i odporcom v rámci podaného odvolania. Skutočnosť, že navrhovateľ nemá momentálne prístup k elektrickej rozvodnej skrini síce medzi účastníkmi sporná nebola, keď navrhovateľ túto skutočnosť tvrdil a odporca ju nepoprel (navyše uviedol, že je ochotný na vlastné náklady vykonať také úpravy, aby sa ističe a spínače navrhovateľa nenachádzali v priestoroch odporcu), avšak nariadenie predbežného opatrenia v navrhovanom znení (t. j. uložením príkazu odporcovi odstrániť murovanú priečku) podľa názoru odvolacieho súdu neodôvodňuje. Odvolací súd pritom opätovne poukazuje na zásadu primeranosti, v zmysle ktorej by predbežné opatrenie nemalo neprimerane zasahovať do práv a právom chránených záujmov povinných osôb. Napriek skutočnosti, že je na mieste od odporcu požadovať prístup k uvedenej elektrickej skrini, zabezpečenie tohto prístupu formou odstránenia pevne stojacej murovanej priečky nariadením predbežného opatrenia odvolací súd za primerané nepovažuje, keď podľa jeho názoru navrhovateľovi nič nebránilo domáhať sa predbežným opatrením, aby odporca navrhovateľovi umožnil na požiadanie prístup k tejto rozvodnej skrini cez priestory odporcu, teda bez toho, aby muselo na základe predbežného opatrenia, pri nariaďovaní ktorého nie je priestor na riešenie otázky vlastníckeho práva k priestorom, v ktorých je priečka postavená, dôjsť k odstráneniu tejto priečky, a tým k zásahu do faktického stavu, ktorý by bolo možné obnoviť len vystavaním priečky novej. Odstránením priečky na základe príkazu stanoveným predbežným opatrením by sa nakoniec stratil jeden z pojmových znakov predbežného opatrenia, a to jeho dočasnosť v úprave práv účastníkov.

Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd odvolaním napadnuté uznesenie okresného súdu vo výrokoch, ktorými okresný súd nariadil predbežné opatrenie, podľa § 220 s poukazom na § 221 ods. 3 O. s. p. zmenil tak, že návrh navrhovateľa na nariadenie predbežného opatrenia zamietol. Vzhľadom na zamietnutie návrhu na nariadenie predbežného opatrenia odvolací súd ako nadbytočný s poukazom na ust. § 221 ods. 1 písm. i/ O. s. p. zrušil výrok okresného súdu o povinnosti navrhovateľa podať návrh na začatie konania vo veci samej.

Pokiaľ ide o požiadavku odporcu na náhradu trov odvolacieho konania, odvolací súd odkazuje na ustálenú súdnu prax, kde napríklad Najvyšší súd SR v rozhodnutí pod sp. zn. 6Cdo/171/2010 uviedol, že „podľa § 145 O. s. p. účastníkovi, ktorému súd prizná náhradu trov konania, prizná aj náhradu trov predbežného opatrenia a zabezpečenia dôkazov. Z citovaného ustanovenia a contrario vyplýva, že sa v predbežnom opatrení o náhrade trov nerozhoduje.“ U uvedených dôvodov odvolací súd o náhrade trov odvolacieho konania nerozhodoval.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3: 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.